

US-kubanske gitarristen Pablo Menéndez om Kuba

Brev från musikern Pablo Menéndez i Havanna, Kuba

Många bestörta vänner i USA har hört av sig de senaste veckorna för att be mig berätta vad som händer i Kuba.

Jag ska göra det, men först några ord om mig själv.

Jag föddes och växte upp i Kalifornien. Min far var från New York och min mor, född i Detroit, är sångerskan Barbara Dane. (Sök gärna information om henne på nätet).

Hon var den första offentliga person som besökte Kuba efter revolutionen 1959 och USA:s förbud mot resor till ön. Det slutade med att hon besökte Kuba så ofta, sjungande i hela landet, att hon blev en symbol för vänskapen mellan våra två länder.

Jag kom till Kuba 1966 för att studera vid Nationella Musikhögskolan och tänkte stanna ett år. Men jag blev så förtjust och kände det som att jag levde i världens centrum, så jag lever här och arbetar som musiker ända sedan dess. Det har blivit 54 år fram till nu. Mitt band heter ?Pablo Menéndez & Mezcla.? (Du hittar oss på YouTube). Vi blandar amerikansk och afro-kubansk musik.

Pablo Menéndez med sin fru. Foto: M. Werning

Jag är varken journalist, ekonom eller professionell analytiker. Jag är musiker. Men jag skulle vilja att du läser det jag skrivit som sammanfattar mina personliga observationer:

Under de 54 år som jag levt i Havanna har jag märkt att varenda gång det finns den minsta lilla möjlighet till bättre relationer mellan USA och Kuba så kliver 'Krig-mot-Kuba-industrin' in och skruvar upp sin propaganda. I krissituationer följer det faktiskt alltid exakt samma schema.

Fast idag är de mäktigare än någonsin. De har enorma budgetar och nya verktyg på nätet. Samma nya typ av 'internet-krig' som drog USA till randen av ett inbördeskrig, då det fick Trumps anhängare att ta till vapen och attackera kongressen för att de trodde att deras ledare fråntagits segern i presidentvalet.

Sedan har vi de stora medierna i USA där du knappast får veta något om de massiva protesterna som pågått i många månader i flera länder i Latinamerika och det fruktansvärda förtrycket av dem. Inte heller får du höra om den dramatiska omröstningen i FN mot USA:s blockad av Kuba, inte heller uttalanden från statschefer från olika delar av världen i solidaritet med Kuba.

Nu, med intensifieringen av den 62 år gamla 'tryckkoks'-strategin mot Kuba, förstoras varje negativ händelse till absurda nivåer av media.

Men visst, allt är svårare. Problem med elektricitet, vatten, livsmedelsdistribution. Kanske värre än vad vi någonsin sett.

När det är ont om så gott som allting så är det svårt att distribuera rättvist och bekämpa hamstrare och spekulanter.

Det pågår en ständig folklig diskussion där man söker lösningar.

Vad är min ståndpunkt?

Min fru, Barbarita, är en kubansk läkare. Hon åker till jobbet varje dag med allmänna transportmedel och behandlar patienter från alla olika sektorer av Kuba.

Vi har släkt i hela landet och mina bandmedlemmar lever i olika stadsdelar i Havanna. Allt detta ger oss en ganska god förstahandsinformation om livet i Kuba. Så jag kan uttala mig inte utifrån vad jag ser på en liten skärm utan från förstahandskunskaper.

På grund av Covid har vi inte kunnat ge några konserter live sedan mars 2020. Men Kulturministeriet har garanterat 100 procent av bandets löner. Det gäller de flesta artister. Vi har lärt oss nya sätt att arbeta tillsammans virtuellt och har deltagit i olika virtuella konserter och festivaler. Det har varit en utmaning eftersom vi inte har alla verktyg för allt det vi skulle vilja göra.

Som den kubanska regeringen säger helt öppet så kommer praktiskt taget inga pengar in i landet på grund av Covid och blockaden. Pengarna från turismen är borta. Pengarna från penningförsändelser är borta [eftersom USA förbjudit dem]. Pengarna från specialister som arbetar utomlands är borta. Så regeringen har en väldigt tuff uppgift att erbjuda till och med de mest basala tjänsterna. Trots det har de inte höjt priserna. Tvärtom. De tog äntligen steget och slog samman de två valutorna till en, så nu används samma pengar som betalar våra löner för att köpa allt i de nästan tomma affärerna.

Det är säkert förvirrande på grund alla nyheter om 'dollarbutiker' som är impopulära och som attackerades av vandaler under protesterna. Förresten verkade plundrarna mer intresserade av att stjäla TV-apparater och teknisk utrustning än mat.

Jag kan inte säga så mycket om dollarbutikerna för att jag aldrig går till dem och jag har inga dollar. Dessa butiker behärskas av kubaner med dollar och som går ut på nätet så fort butikerna öppnar och köper allt möjligt för återförsäljning och spekulation. Staten

hade rätt i att det fanns mycket dollar hos kubaner med familj utomlands och öppnade dessa butiker så att dessa dollar kunde läggas på inköp av livsmedel som distribueras via ransoneringsböckerna till subventionerade priser till befolkningen.

Regeringen har varit väldigt tydlig med sina brister och öppen om alla angelägna problem. Vi ser dem arbeta varje dag för att hitta lösningar.

När presidenten faktiskt själv gick ut och pratade med de protesterande 11 juli i San Antonio rapporterade han efteråt att han hade träffat tre olika kategorier: ärliga medborgare som gav luft åt sin frustration, andra missledda eller förvirrade. Han betonade att dessa inte skulle beskyllas för de var översköjda bombarderade av internet- och mediakampanjer. Den tredje kategorin var folk som hade en agenda för att provocera fram våld och skapa incidenter som skulle "rättfärdiga" en utländsk "humanitär intervention", som förmodligen skulle leda till resultat liknande de som USA:s 20-åriga ockupation av Afghanistan eller bombningarna av Libyen gjort. Presidenten skickade inte ut militären för att slå ner demonstranterna.

Det finns inga "försvunna" eller skenrättegångar. Ordföranden i Kubas Högsta Domstol underströk att Kubas grundlag garanterar rätten till fredliga demonstrationer. Inte heller är det på något sätt olagligt att tänka annorlunda eller uttrycka sina åsikter.

Men det förekom våld. Och det var inte spontant. Det fanns uppenbarligen en koordinerad plan för var och hur det skulle hända.

Ett otroligt antal Facebook-, Twitter- osv. meddelanden bombarderade oss i dagar. De överdrev stort covidkrisen i Matanzasprovinsen och bad om en "humanitär intervention eller korridor". De påstod lögnaktigt att flera städer tagits över av upproret och att regeringsföreträdare hade gripits eller flytt landet, samt att regeringen förtryckte och dödade "folket"!

Jag har pratat med många människor som själva sett våldsamheter "stenkastning, plundring och ännu värre. Men så gott som alla av de som "bekräftar" överdriven våldsanvändning av polisen säger att "Jag såg det på video!"

För mig var det märkligt att man inte såg de vanliga plakaten från andra länder i 11 juli protesterna: "Vi kräver mat?", "jobb?", "fred?", "gratis utbildning?", "gratis hälsovård?", "slut på förtryck och polisbrutalitet?", "ned med rasismen?" "nej, inget sådant förekom.

Det var märkligt att se demonstranterna med smartphones i händerna, filmande.

Det jag försöker säga är att jag har vuxit upp i USA och uppfostrades till att stödja folkliga demonstrationer och i hela mitt liv har jag demonstrerat i sådana.

Det här var ovanligt och uppseendeväckande att se hundratals (inte tiotusentals som de hävdar) som ropade "Fosterland och Liv!" "Ned med diktaturen!" Det var slagord "made in the USA?".

Jag såg inga plakat som jag kände representerade mig, min familj, mina grannar eller mina vänner.

Jag har försökt förstå vilka som demonstrerade. Några var människor som jobbade i den icke-statliga sektorn och små affärsägare vars ekonomi skadats av Trumps sanktioner och Covid. De står inför stora svårigheter. Ologiskt nog tenderar de till att skylla på regeringen.

Samma gäller för folk som inte arbetade över huvud taget utan levde på pengaförsändelser från USA och nu inte får några pengar eftersom Trump förbjöd det.

Det är häpnadsväckande att tänka sig att det bara är fem år sedan president Obama besökte Kuba och gick runt på Havannas gator med sin fru och ungar. Han fick tala på TV i direktsändning på den populäraste TV-kanalen. Obama sa att USA:s blockad inte hade fungerat under nästan 60 år och att det var dags att prova "något annat".

Han hade samma syfte att få till regimförändring men ville använda en annan strategi. Med öppningen mellan våra länder blev allt

bättre för folk i Kuba. Den privata sektorn, som USA:s regering omhuldar så varmt, blomstrade. Alla hade det bättre både i Kuba och kubanerna utomlands. Det var hoppfullt och lovande inför framtiden!

Sedan kom Donald Trump som la all sin kraft på att få till regimförändring. Han drog tillbaka Obamas öppningar och lade istället till sanktioner som skar av handel, resande och penningförsändelser.

Trump förbjöd nästan allt flyg och stoppade familjeåterföreningsprogram. Han körde en bluff för att stänga USA:s konsulat i Havanna vilket gör det omöjligt att få något visum i Kuba till USA. (Medan Kuba ger visum till USA-medborgare vid incheckningsdiskarna).

Trump's alla åtgärder gjorde livet mycket tuffare för kubanerna, som alltid utsatts för sanktioner. Det har varit speciellt kriminellt i dessa tider när världen behöver samlas och samarbeta för att tillsammans bekämpa pandemin.

Biden följer samma program, trots sina vallöften.

Tänk på det!

Om livet i Kuba blev så mycket bättre när Obama avlägsnade några få av alla sanktioner, som pågått i 60 år, hur mycket bättre skulle det inte bli om blockaden avskaffades helt? Vem vet?

USA har aldrig lyft sina sanktioner trots att alla världens länder kräver det. De har röstat mot USA:s blockad 29 år i rad! Nu senast var det 184 länder mot 2, USA och Israel.

Ja, läget är tufft och Covid slår mot oss hårt, särskilt nu med Deltavarianten. Om du jämför siffrorna för Kuba med praktiskt taget vilket land som helst, inklusive USA, så tar regeringen mycket god hand om oss och dödsfrekvensen är mycket låg.

Jag fick Covid och sattes i ett vanligt kubanskt isoleringscenter så jag kan berätta av egen erfarenhet hur hälsovårdsarbetarna, med knappa resurser, gör allt de kan för att ta hand om oss. Och regeringen arbetar hårt för att vaccinera alla 11 miljoner kubaner ? med vaccin som utvecklats här i Kuba!

Det har varit väldigt lugnt i hela landet sedan 13 juli. Men internet har fortsatt att bombardera oss med hatbudskap och hot, falska foton och manipulerade videos, snack om ?diktatur?, regimförändring, utländsk intervention, militära alternativ. Det medan lokala medier är fulla av budskap om kärlek, ?läkare, inte bomber?, solidaritet, positiv social förändring och revolutionens historia.

Medan den ena sidan kräver att det gamla slagordet ?Patria o Muerte? ändras till ?Patria y Vida? har vår president ändrat sin slogan till ?Lägg ditt hjärta på Kuba? (Ponle el corazón a Cuba). Det har inte använts öknamn från officiellt håll på oppositionen som ?maskar? (gusanos).

En sak till:

Det finns faktiskt ett fängelse i Kuba där folk hålls inspärrade i årtal utan åtal och torteras. Det är i Guantanamo, som drivs av USA:s regering och betalas av USA:s skattebetalare.

Bidens uttalanden om Kuba har helt och hållet följ USA:s inhemska ?krig-mot-Kuba-industri?.

Blockaden som Biden driver är en grym politik som syftar till att göra vårt liv eländigt. USA:s regering är som en snut med sitt knä på vår strupe. ?Vi kan inte andas!?

Visst det finns mycket att kritisera i Kuba. Det är inte perfekt. Det är ingen som säger det, inte ens landets regering.

De som kritiserar Kuba just nu påminner mig om folk som talade om George Floyds möjliga karaktärsbrister för att rättfärdiga att en polis långsamt dödade honom medan andra poliser stod runt om, med dragna vapen, och tittade på.

En blockad är en krigshandling. Världen kallar det folkmord.

Är tiden nu den rätta för att analysera Kubas ?problem jämfört med dess förtjänster?, att stå vid sidan om och titta på, eller är det dags att faktiskt göra något för att få bort stöveln från det kubanska folkets nacke?

Många människor i världen organiserar solidaritet och skickar livsmedel samt välbehövlig medicin och medicinska förnödenheter.

Var står du?

Pablo Menéndez, Havana, Cuba, National Network on Cuba 210914 (översättning Z. Tiroler)

SOLIDARITET!

HÄV BLOCKADEN! EN MILJON KANYLER TILL KUBA!

Nu driver vi kampanjen ?en miljon kanyler till Kuba?, för att stödja Kubas vaccinationsarbete i, och utanför Kuba.

GE ETT BIDRAG TILL MEDICIN-INSAMLINGEN! Pg 23 57 15 ? 0 ELLER Swish 123 182 37 72

Ta ett steg till och bli en del av solidaritetsrörelsen!

Bli medlem i Svensk-Kubanska!

Ange namn, e-post, adress och skicka 300 kr för ett års medlemskap (150 för pensionärer, arbetslösa och studerande)

Swish 123 589 0975 eller Pg 40 54 11 ? 0